

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/3/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718010546
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slavoj Sendecký
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718010546.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Slavoj Sendeckého a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Mária Šuleja, na verejnom zasadnutí dňa 26. februára 2020 v trestnej veci obžalovaného E. P., stíhaného pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., prejednal odvolanie obžalovaného a jeho obhajcu proti rozsudku Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 02. 10. 2019, sp. zn. 4T/105/2018-366 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného E. P. o d s u d z u j e podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Výrok súdu o náhrade škody týmto rozhodnutím ostáva nedotknutý.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene zo dňa 02. 10. 2019, sp. zn. 4T/105/2018 bol obžalovaný E. P. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 07. 05. 2017 v čase okolo 20.00 h v obci A., okr. P., v priestoroch kuchyne rodinného domu č. XXX, hodil počas hádky smerom proti poškodenému mal. Z. P., nar. XX. XX. XXXX, krabicu reproduktora, ktorá zasiahla mal. Z. P. do pravej ruky čím spôsobil mal. Z. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom A. XXX, okres P. zranenie - úplnú zlomeninu záprstnej kosti s posunom úlomkov, ktoré si vyžiadalo operáciu s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 81 dní a uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 9T/122/2014 zo dňa 15. 12. 2014, právoplatným dňa 15. 12. 2014 za zločin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. c) Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v

trvaní dvoch rokov nepodmienečne v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Za to mu bol uložený podľa § 155 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného nahradiť poškodeným, a to Z. P., nar. XX. XX. XXXX v P., trvale bytom A. XXX, okres P. škodu vo výške 1 276,80 Eur a spoločnosti Dôvera zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO : 35 942 436 škodu vo výške 1 350,44 Eur.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie obžalovaný E. P.. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že s rozhodnutím prvostupňového súdu sa nestotožňuje a odvolanie podáva tak do výroku o treste, ako aj do výroku o náhrade škody.

Zdôraznil, že podľa jeho názoru výpoveď poškodeného Z. P. nie je úplne konzistentná s výpoveďou uvedenou v prípravnom konaní, pričom poukázal na jeho vyjadrenie zaznamenané v zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 03. 05. 2017, v ktorom uviedol, že ho reproduktor trafil do lakťa pravej ruky a až následne došlo k úprave jeho výpovede, kedy tvrdil, že ho reproduktor zasiahol do vonkajšej časti zápästia pravej ruky, kedy mal oškreté predlaktie. V tomto smere preto jeho výpoveď nie je konzistentná a dodal, že poškodený navštívil pohotovosť v R. dňa 07. 05. 2017, kde ho základne ošetrili, avšak na ďalšie ošetrovanie ho poslali do A., pričom v A. k reálnemu ošetrovaniu došlo až 09. 05. 2017, resp. 10. 05. 2017, nakoľko až vtedy došlo k operácii tohto zranenia. Poznamenal, že približne dva dni poškodený podľa jeho vyjadrenia nemal bolesti zo zlomeniny záprstnej kosti a preto vzniká otázka, prečo nešiel na ošetrovanie skôr. Taktiež poukázal, že výpoveď svedka - matky poškodeného R. P. je potrebné posudzovať len ako nepriamy dôkaz, ktorý nepreukazuje údajné hodenie reproduktora zo strany obžalovaného do poškodeného, pretože táto svedkyňa nebola prítomná v izbe (kuchyni), v ktorej sa mal udiať tvrdený incident, ale sa mala nachádzať cca 1,5 m od okna do kuchyne.

Vo vzťahu k svedkyňi A. C. poukázal na to, že uvedená svedkyňa sa v čase incidentu nachádzala v kuchyni, kde videla, ako obžalovaný hádže reproduktor, avšak nepamätá si, ktorou rukou sa poškodený kryl a preto túto jej výpoveď nie je možné posudzovať ako priamy dôkaz. Vo vzťahu k svedkyňi D. P. poukázal na to, že táto podstatným spôsobom zmenila svoju výpoveď, kedy v prípravnom konaní na výsluchu zo dňa 07. 02. 2018 tvrdila, že nevie povedať, ktorá z osôb, ktoré sa nachádzali v čase incidentu v kuchyni hodila po poškodenom reproduktor, naopak výpovede svedkov H. P., R. P., L. P., D. P., S. P. a F. P. potvrdzujú, že v čase incidentu bol chorý, ležal v posteli, následne vyšiel z izby len preto, že bol vo vedľajšej miestnosti hluk a ako sa tam dostavil bol následne napadnutý cudzou osobou. Minimálne teda výpovede svedkov H. P. a S. P. jasne preukazujú, že vôbec nebol zapojený do akejkoľvek bitky s poškodeným alebo členmi jeho rodiny. Okrem toho výpoveď svedkyne S. P. preukazuje, že táto svedkyňa bola celú dobu incidentu pri ňom a potvrdila, že počas doby trvania incidentu poškodeného nenapadol a nespôsobil mu žiadne zranenia.

Ďalej dodal, že poškodeného Z. P. pred vykonaním skutku, ktorý sa mu kladie za vinu nepoznal, ale spoznal ho len krátko pred predmetným incidentom a preto nemal akýkoľvek reálny dôvod spáchať skutok, ktorý sa mu kladie za vinu. Spochybnil aj znalecký posudok znalca E.. D. G. a poukázal na to, že znalec v znaleckom posudku uviedol aj možnosť, že zranenie si poškodený mohol spôsobiť aj iným spôsobom, ako konaním, ktorého spáchanie sa mu kladie za vinu. Teoreticky si mohol predmetné zranenie spôsobiť aj sám, a to pádom na pravú ruku zovretú v päť v oblasti piatej hánky alebo úderom do tvrdého predmetu päťou s maximom zasiahnutia v oblasti piatej hánky. Tiež poukázal na výsluch svedkyne R. P., ktorá uviedla, že poškodený ju mal udrieť a preto nie je vylúčené, že pri takomto konaní si poškodený mohol spôsobiť predmetné zranenia.

Do pozornosti odvolaciemu súdu dal aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. 11. 2010, sp. zn. 5To/20/2010 a dodal, že počas trestného konania nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by spáchal skutok tak, ako je uvedené v obžalobe. Namietal aj skutočnosť, že súd prvého stupňa odmietol vykonať rekonštrukciu, pričom odvolaciemu súdu tiež navrhol opätovne vypočuť svedkov H. P. a R. P.. Namietal aj výšku uloženého trestu, pretože tento je neprimerane prísny. Poznamenal, že aj keď bola dĺžka liečenia poškodeného dlhá, reálne nedošlo k ublíženiu poškodeného na akýkoľvek z jeho dôležitých orgánov a súčasne ani nedošlo k nejakému trvalému poškodeniu zdravia poškodeného. V tejto súvislosti poukázal na odpoveď znalca, uvedenú pod č. 4 znaleckého posudku, v ktorej sa uvádza, že zranenie poškodeného nemohlo vzhľadom k jeho lokalite ohroziť alebo poškodiť jeho životne dôležité orgány ani pri vyššej intenzite. V tejto odpovedi je tiež poznamenané, že útok agresora nesmeroval priamo na životne dôležité orgány.

S prihliadnutím na vyššie uvedené má za to, že ak sa odvolací súd nestotožňuje s vyššie uvedenou právnou argumentáciou, navrhol, aby súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti uloženia trestu a uložil mu pri aplikácii zákonného ustanovenia § 39 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu trest odňatia slobody v kratšom trvaní. Keďže odvolanie smerovalo aj do výroku o vine, namietal týmto odvolaním aj výrok o náhrade a výške spôsobenej škody.

Na verejnom zasadnutí obžalovaný ako aj obhajca predniesli návrh v súlade s písomným vyhotovením odvolania a navrhujú buď oslobodiť obžalovaného spod obžaloby alebo mu uložiť nižší trest za použitia § 39 Tr. zák. Do pozornosti súdu dali aj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6To/8/2018, ktoré je v podstate totožné s tým uznesením Najvyššieho súdu SR, ktorý uviedli v písomnom vyhotovení.

Obžalovaný ďalej uviedol, že sa necíti byť vinný, skutok nespáchal a pridržoval sa toho, čo uviedol jeho obhajca, či už v písomnom vyhotovení alebo aj na zasadnutí odvolacieho súdu.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného, pretože prvostupňové rozhodnutie vo všetkých jeho výrokoch považuje za správne a zákonné.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania primárne zistil, či nie je daný dôvod pre jeho zamietnutie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. (odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou) a nie je ani daný dôvod pre zrušenie rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., a preto postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Po splnení revíznej povinnosti odvolací súd zistil, že skutok bol súdom prvého stupňa ustálený na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní pri dodržaní zásad bezprostrednosti, priamosti a ústnosti, ako aj pri rešpektovaní práva obžalovaného na obhajobu. Všetky dôkazy boli vykonané zákonným spôsobom a súd ich vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, riadiac sa pritom ustanoveniami § 2 ods. 12 Tr. por.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa správne zistil, že obžalovaný E. P. sa dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., pričom poškodenému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe - dieťaťi.

V tejto súvislosti odvolací súd zdôrazňuje, že skutkové zistenie súdom prvého stupňa je správne a zodpovedá dokazovaniu, ktoré bolo vykonané na hlavnom pojednávaní. Odvolací súd dodáva, že v danom prípade je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym podstatným chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pokiaľ ide o zistenie, že predmetný skutok, uvedený v napadnutom rozhodnutí sa stal spôsobom popísaným v rozsudku, a že ho spáchal obžalovaný a z jeho konania tam nastal aj uvedený následok.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil skutkové závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na presvedčivé odôvodnenie napadnutého rozsudku. Súdom prvého stupňa totiž v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočným spôsobom analyzoval dôkaznú situáciu a predmetné rozhodnutie obsahuje aj úvahy, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dôkazov, ako aj pri právnych úvahách na to nadväzujúcich. V tomto smere preto odvolací súd nepovažuje za potrebné opakovať dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k presvedčivému rozhodnutiu.

Aj keď ako je už vyššie uvedené, rozhodnutie prvostupňového súdu v otázke viny obžalovaného je presvedčivé a odôvodnenie zodpovedá ustanovenia Trestného poriadku, odvolací súd zdôrazňuje, že vina obžalovaného bola bez akýchkoľvek pochybností dokázaná najmä podrobnou výpoveďou poškodeného Z. P., ktorý v rámci prípravného konania, ako aj konania na súde prvého stupňa popísal nie len spôsob, ako došlo k jeho zraneniu záprstnej kosti, ale aj kto mu uvedené zranenie spôsobil. Do jeho výpovede zapadá nie len výpoveď svedkyne A. C., rod. P., ale aj závery znaleckého posudku znalca E. D. G. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia, ktorý jednoznačne potvrdil, že uvedené zranenie bolo spôsobené počas odvracania útoku reproduktorovou bedňou. Ak znalec pripustil možnosť spôsobu zranenia aj iným spôsobom, išlo len o úvahy hypotetické, ktoré vždy existujú v tzv. teoretickej rovine.

O správnosti záverov predmetného znaleckého posudku preto odvolací súd nemal žiadne pochybnosti. V prospech výpovede poškodeného možno vyhodnotiť aj výpoveď jeho matky I. P., vo výpovedi ktorej sa síce vyskytli určité nepresnosti, ale v súhrne jej výpoveď zapadá do dôkazov vyššie uvedených.

Ak sa obžalovaný v dôvodoch odvolania domáhal jednak uskutočnenia rekonštrukcie, ako aj opätovné vypočutie svedkov H. P. a R. P., odvolací súd poznamenáva, že takýto postup neprichádza v tomto čase v úvahu, vzhľadom na priebeh skutkového deja, pretože z výpovedí jednotlivých svedkov vyplynulo, že tam prítomné osoby, najmä na strane obžalovaného oslavovali, požívali alkoholické nápoje a preto výsledky takto doplneného dokazovania by nemali vo vzťahu k priebehu skutku žiadnu výpovednú hodnotu. Tieto úvahy sa týkajú aj vierohodnosti svedkov svedčiacich v prospech obžalovaného.

O tom, že poškodený nemal žiadny relevantný dôvod neprávom obviňovať obžalovaného, svedčia aj závery znaleckého posudku E. M. F., znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých, ktorý okrem iného uviedol, že poškodený popisované udalosti mohol prežiť, u neho nezistil tendenciu klamať ani známky znižujúce vierohodnosť výpovede, pričom ním neboli zistené žiadne známky svedčiace o ovplyvňovaní alebo nainfikovaní inou osobou.

V súhrne možno bez akýchkoľvek pochybností teda skonštatovať, že obžalovaný E. P. dňa 07. 05. 2017 v čase okolo 20.00 h počas hádky smerom proti poškodenému mal. Z. P. hodil krabicu reproduktora,

ktorá ho zasiahla, čím mu spôsobil úplnú zlomeninu záprstnej kosti s posunom úlomkov, ktoré zranenie si vyžiadalo v konečnom dôsledku práceneschopnosť v trvaní 81 dní, čím spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchal na chránenej osobe a týmto konaním sa dopustil zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Odvolanie obžalovaného, týkajúce sa uloženého trestu odňatia slobody odvolací súd však považoval za čiastočne dôvodné.

Je pravdou, že za skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. je možné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov a 6 (šesť) mesiacov až 12 (dvanásť) rokov, avšak odvolací súd zvažil, či takto uložený trest by spĺňal kritériá uvedené v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. a nasl. a dospel potom k záveru, že trest uložený súdom prvého stupňa v danom prípade by bol neprimerane prísny. Pri týchto úvahách odvolací súd zvažoval nie len osobu obžalovaného, ktorý v podstate v predchádzajúcom období za žiadny násilný trestný čin nebol odsúdený, ale aj spôsob konania páchatel'a, ktorý nemal priamy úmysel spôsobiť poškodenému tak závažné zranenie, čo v podstate konštatoval aj súd prvého stupňa. Okrem toho odvolací súd prihliadal pri ukladaní trestu aj na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši, sp. zn. 9T/122/2014 zo dňa 15. 12. 2014, právoplatným dňa 15. 12. 2014 uznaný za vinného zo zločinu krádeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. c) Tr. zák., keď po novele Trestného zákona z 25. 06. 2019, ktorým sa menil Trestný zákon č. 300/2005 by jeho konanie bolo v tomto čase posudzované miernejšie, a preto postupom podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d) Tr. zák. posudzujúc okolnosti prípadu, uložil obžalovanému pri zistení jednej priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. n) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov, nakoľko takto uložený trest splní tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu a bude postačovať na to, aby sa obžalovaný v budúcnosti vyvaroval akejkoľvek protispoločenskej činnosti. Výrok súdu o náhrade škody bol v súlade s ustanovením § 287 ods. 1 Tr. por. a preto nebolo potrebné ho akýmkoľvek spôsobom revidovať.

Na základe týchto skutočností odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.